

[Tinning]

år, sådan vil det også være om et helt år. Og så skal der altså skæres, hvis ikke hr. Dræbye har noget andet at foreslå.

Og så er der det sædvanlige, at når man i det radikale venstre skal forklare, hvorfor man går med til noget, så stiller man sig op og holder et langt foredrag om alt det, man ikke går med til. Ja men det radikale venstre er i en position, hvor det kan være med til at bestemme, og hvor det reelt bestemmer, hvad der skal gennemføres af alt det rableri, regeringen kommer med, og hvad der ikke skal gennemføres. Vi så det i forbindelse med et af de tidligere sociallovsforslag, hvor regeringen kom og sagde, at hvis folk kommer ud for en arbejdsulykke, så skal de selv betale det. Så fik vi den med, at nu havde man forhandlet sig frem til, at det skulle folk alligevel ikke. Nej, det var jo det rene, rablende vanvid, så hvorfor skulle folk det? Og her drejer det sig om, at regeringen har fundet ud af, at nu skal folk til at betale en utrolig bunke flere penge for daginstitutioner. Så siger hr. Dræbye: det har vi været med til at forhindre. Glimrende, glimrende! Det har vi også, og det vil vi også godt stå ved.

Realiteten i disse ting er, at det radikale venstre går med til stigningen på fritidshjemstaksterne, går med til sænkningen af underholdshjælpen for over 200.000 personer på bistandshjælp, går med til varighedsbegrænsningen, så man får flyttet 40.000–45.000 over på den varige hjælpesats. Det er det, det handler om, det går man med til. Det, jeg godt vil vide, er, hvorfor man går med til det. Jeg vil ikke vide, hvorfor man ikke går med til noget andet.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Jeg behøver måske ikke at understrege over for hr. Tinning, at det radikale venstre er med til at bestemme, men ikke er dem, der bestemmer. Når vi er med til at bestemme, så er det et udtryk for en markant forskel mellem vores og hr. Tinnings parti, idet vi ikke mener, at vi kun kan føre politik ved at argumentere for vores rene hænder fra folketingets talerstol. Det at være med har både sine fordele og sine omkostninger, og jeg har ærligt og redeligt redegjort for fordelene og omkostningerne ved den politik, vi har lagt frem. Jeg må beklage – selv om det havde

været ønskeligt – at det radikale venstres 9 mandater ikke er enebestemmende med hensyn til det, der vedtages i folketinget.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg skal ikke gøre meget mere ud af det. Hr. Dræbye ved udmærket godt, at hvis det radikale venstre sagde: nej, vi accepterer ikke en varighedsbegrænsning, hvis det radikale venstre sagde: nej, vi accepterer ikke en ned-sættelse af hjælpen til de over 200.000 familier på bistandshjælpen, hvis det radikale venstre sagde: nej, vi accepterer ikke stigningerne på fritidshjemstaksterne, så kom ikke nogen af de ting. Det er det, det drejer sig om. Nu har man altså sagt, at det er helt i orden, det er acceptabelt; det er nødvendigt, det er forståeligt. Plidder-plidder!

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg vil gerne efterlyse et lidt mere konkret svar fra det radikale venstre.

Som jeg sagde i et af mine tidligere indlæg, er der en kontorchef i Kommunernes Landsforening, der har udtalt til pressen, at besparelsen på kontanthjælpen er væk, den er forsvundet, den kommer ikke i 1983, idet man regner med, at der sker en forøgelse af antallet af kontanthjælpsmodtagere i 1983. Den er forsvundet. Som hr. Tinning meget rigtigt var inde på det, vil jeg tro, at socialministeren i løbet af det næste halve år kommer håndterende og forsøger at skaffe sig et nyt flertal for at skære kontanthjælpen yderligere ned. Hvor har vi så det radikale venstre? Hvor er det henne, når socialministeren kommer i løbet af det næste halve år? Vil det radikale venstre være med til at skære kontanthjælpen yderligere ned?

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Jeg behøver vist ikke at gøre meget ud af at forklare hr. Agerschou, at det, det radikale venstre gør, er, at man deltager i behandlingen af lovgivningen og selv tager initiativer. Vi vil ikke acceptere, at der sker et skred i den sociale standard. Vi mener, at der her sker en udligning af en social standard, ikke at der sker noget skred. Det vil vi fastholde.